ధన్ ధాన్య కృషి యోజన తో

సాగు కష్టాలు తొలిగేనా.?

కెరటం న్యూస్ ప్రత్యేకం
వ్యాసకర్త... బొంతు రాంబాబు
9490098205

వ్యవసాయం దాని అనుబంధ రంగాల్లో దేశంలో వెనుకబడిన 100 జిల్లాల్లో పంటల ఉత్పత్తిని పెంచడం,పంటల వైవిధ్యాన్ని ప్రోత్సాహించడం, సాగు నీరు సదుపాయం, పంటల నిల్వ సామర్థ్యం మెరుగు పరచడం, రైతులకు రుణాలు ఇవ్వడం ప్రధాన లక్ష్యంగా కేంద్ర ప్రభుత్వం ప్రధాన మంత్రి ధన్ ధాన్య కృషి యోజన (పీఎండీడీకేవై) మరియు తృణ ధాన్యాల మిషన్ కి శ్రీకారం చుట్టింది.ప్రధాన మంత్రి నరేంద్ర మోడీ అక్టోబర్ 11 భారత వ్యవసాయ పరిశోధనా సంస్థ (ఐఏఆర్ఐ) పూస క్యాంపస్ లో ప్రారంభించారు.అన్నదాతలకు అభయం అంటూ దిగుమతులు తగ్గించుకోవాలి.ఎగుమతులు పెంచుకోవాలి అంటూ వికసిత్ భారత సాధన లో రైతన్న లదే కీలక పాత్ర, ప్రజలకు ప్రోటీన్ భద్రత కోసం తృణ ధాన్యాల సాగు పెంచాలి అని ప్రధాని నరేంద్ర మోడీ పిలుపునిచ్చారు.35440 కోట్ల రూపాయలు 100 జిల్లాల్లో ఖర్చు చేస్తామని కోట్లాదిమంది రైతులకు లబ్ది చేకూరుతుందని వారి జీవితాల్లో మార్పు లు వస్తాయని 2014 నుంచి తన నాయకత్వం లో ఉన్న కేంద్ర ప్రభుత్వం విత్తనం నుంచి మార్కెట్ వరకు అనేక సంస్కరణలు తెచ్చింది అని అన్నారు.

ఈ సంస్కరణలు రైతులకు ఏ మేరకు లబ్ది చేకూర్చాయి అనేది ప్రశ్న. ఈ రెండు పథకాలను రాబోయే రబీ సీజన్ నుంచి 2030-31 దాకా ఆరు సంవత్సరాలు అమలు చేస్తారు. ధన్ ధాన్య కృషి యోజన (పీఎండీడీకేవై) కేంద్ర బడ్జెట్ లోనే ప్రస్తావించినా కార్యరూపం లోకి ఇప్పుడు తెచ్చారు. ఇది కొత్త సీసాలో పాత సారా పోసి ఊరించేది లా ఉంది, కేంద్రంలోని 11 మంత్రిత్వశాఖ పరిధి లోని 36 పథకాలను సమ్మిళితం చేసి పీఎండీడీకేవై ని అమలు చేస్తున్నారు. ప్రధానమంత్రి కృషి సించాయా యోజన, రాష్ట్రీయ కృషి వికాస్ యోజన రాఫ్తార్, సాయిల్ హెల్త్ కార్డ్ పథకం 2015, జాతీయ సుస్థిర వ్యవసాయ మిషన్ ప్రధానమంత్రి కిసాన్ మాన్ ధన్ యోజన లాంటి వివిధ పథకాల కోసం కేంద్ర ప్రభుత్వం ఖర్చు చేసే నిధులు సమ్మిళితం చేసి పీఎండీడీకేవై క్రింద 100 జిల్లాల్లో వినియోగిస్తారు. తెలంగాణ రాష్ట్రంలో నాగర్ కర్నూల్, నారాయణ పేట, జోగులాంబ గద్వాల, జనగాం నాలుగు జిల్లాలకి చోటు కల్పించారు. ఈ జిల్లాల్లో 8.75లక్షల మంది రైతులు,17.73 లక్షల ఎకరాల సాగు భూములు ఉన్నాయి. కేంద్ర పథకాల తోపాటు రాష్ట్ర ప్రభుత్వం పథకాలను అనుసంధానం చేసి ప్రైవేట్ రంగాల భాగస్వామ్యం లో నిర్వహిస్తారు. పీ ఎం డీ డీ కే వై పర్యవేక్షణకు కేంద్రం ఎంపిక చేసిన జిల్లాలకు ఐఏఎస్ ఆఫీసర్లను నోడల్ అధికారులుగా నియమించింది. జిల్లా, రాష్ట్ర, కేంద్ర స్థాయిలో కమిటీలు ఏర్పాటు చేస్తారు. జిల్లా స్థాయిలో కలెక్టర్, రాష్ట్ర స్థాయి లో ముఖ్యకార్యదర్శి పథకం అమలు పర్యవేక్షిస్తారు. నేల నీటి సంరక్షణ సహజ సేంద్రియ సాగు విస్తీర్ణతో పాటు మొత్తంగా వ్యవసాయం దాని అనుబంధ రంగాల్లో స్వయం సమృద్ధి కి తగిన చర్యలు

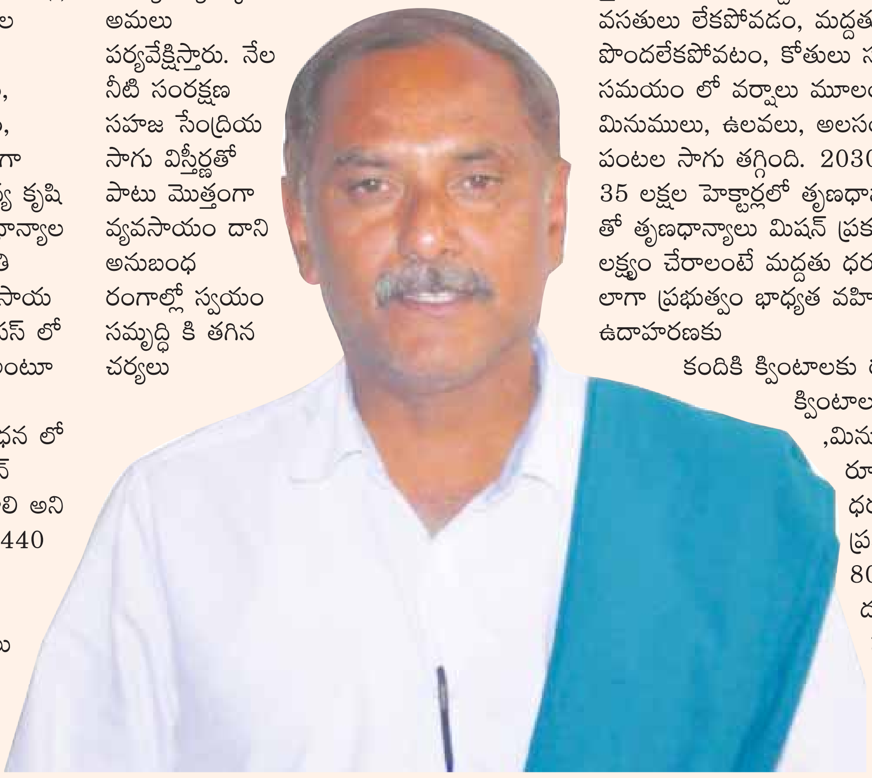

చేపడుతారు,పండ్ల తోటలు,మత్స్య సంపద, తేనెటీగల పెంపకం, పశుపోషణం తోపాటు వాటి మార్కెట్ పై దృష్టి సాధించటం పథకం ఉద్దేశం. వీటితోపాటు సాగు కు మౌలిక వసతులు, తక్కువ ఉత్పాదకత, నీటి కొరత విచ్ఛిన్నమైన భూమి కమతాలు, పంట కోత తర్వాత నష్టాలు మరియు మార్కెట్ అస్మర్థతలు, కౌలు రైతులు వంటి నిర్మాణాత్మక సవాళ్లను పరిష్కరించటంపై ప్రభుత్వం దృష్టి సారించాలి. అలాకాకుండా ప్రైవేటు సెక్టార్ వందల కోట్ల రూపాయల సబ్సిడీ పొంది వ్యవసాయ ఉత్పత్తుల నిల్వలపై ఆధిపత్యం సాధించి లాభాలు పొందుతున్నారు.. దేశీయ అవసరాలు, ఎగుమతుల అవకాశాలు అనుగుణంగా పంటల ప్రణాళికలను శాస్త్రీయంగా రూపొందించాలి. రైతులను ఆదిశగా నడిపించే వ్యవస్థ లేకుండా చేటు చేస్తుంది.2023-24లో దేశవ్యాప్తంగా 3323 లక్షల టన్నుల ఆహార ధాన్యాలు ఉత్పత్తి అయితే నూనె గింజల దిగుబడులు 397 లక్షల టన్నులు, ఇక అపరాలైతే 242.46 లక్షల టన్నులు కి పరిమితం. ఈ నేపథ్యంలో దేశీ అవసరాల కోసం 2024 25 లో రూ 48 వేలకోట్ల విలువైన 73 లక్షల టన్నుల పప్పు ధాన్యాలను భారత్ విదేశాల నుంచి దిగుమతి చేసుకుంది. అంతకుముందు ఏడాదితో పోలిస్తే దిగుమతులు 54% అధికమయ్యాయి. తెలంగాణ రాష్ట్రం లో పప్పు ధాన్యాల సాగు గత సంవత్సరం 8,25,237 ఎకరాలు ఈ సీజన్లో 5,83,736 ఎకరాలు గతం కంటే 27.5 శాతం తక్కువ. దేశ వ్యాప్తంగా ఇదే పరిస్థితి. తెగుళ్ళు వైరస్ లు సాగు కష్టాలు, ధరలు తగ్గుదల, నిల్వ వసతులు లేకపోవడం, మద్దతు ధరలు పొందలేకపోవటం, కోతులు సమస్య,పంట కోత సమయం లో వర్షాలు మూలంగా కంది, పెసలు, మినుములు, ఉలవలు, అలసందలు లాంటి పంటల సాగు తగ్గింది. 2030 నాటికి దేశంలో 35 లక్షల హెక్టార్లలో తృణధాన్యాలు సాగు లక్ష్యం తో తృణధాన్యాలు మిషన్ ప్రకటించారు. ఈ లక్ష్యం చేరాలంటే మద్దతు ధరలను రైతు పొందే లాగా ప్రభుత్వం భాధ్యత వహించాలి. ఉదాహరణకు

కందికి క్వింటాలకు రూ 8000, పెసలు క్వింటాలకురూ 8768 ,మినుములు క్వింటాలకు రూ 7400 మద్దతు ధర లను కేంద్రం ప్రకటించిన దాదాపు 80 శాతం మందికి దక్కడం లేదు. కొన్ని సందర్భాల్లో మద్దతు ధర లో సగం ధర కూడా రైతులు పొందలేక పోతున్నారు. వరి, గోధుమ, పత్తి సాగు విస్తీర్ణం పెరిగిన వాతావరణ మార్పులు, బీటీ విత్తనాలు మూలంగా ఉత్పాదకత గణనీయంగా తగ్గుతుంది . ప్రపంచ సగటు ఎకరాకు 360 కిలోలు తో పోలిస్తే ఇండియాలో అపరాల ఉత్పాదకత ఎకరాకు 264 కిలోలు హెక్టర్ కు 600 కిలోలు దీనిని 1130 కిలోలు ఉత్పాదక సామర్థ్యం పెంపుదలకు తృణధాన్యాలు మిషన్ లక్ష్యం. అన్ని పంటల్లో దాదాపు ఇదే పరిస్థితి.దేశంలో పత్తి సాగు విస్తీర్ణం పెరిగిన ఉత్పత్తి 390 మిలియన్ బేల్ (బేల్ అంటే 175కిలోలు)నుంచి290 మిలియన్ బేల్ కు కు తగ్గింది. అమెరికా నుంచి 40 లక్షల బేల్ పత్తి దిగుమతి సుంకం లేకుండా చేస్తుంది. అరకొర ఉత్పాదకత సైతం సాగుదారులను కృంగదీస్తుంది. అమెరికా తర్వాత అత్యధికంగా 40 కోట్ల ఎకరాల సాగు యోగ్య భూములకు నెలవు భారతావని. మనతో పోలిస్తే తక్కువ విస్తీర్ణంలో పంట నేలలు ఉన్న చైనా తన ఆహార అవసరాల్లో 95 శాతాన్ని సొంతం గానే తీర్చుకుంటుంది. దీనికి భిన్నంగా వంట నూనెలు, పప్పు ధాన్యాల దిగుమతులు కోసమే ఇండియా నిరుడు రెండు లక్షల కోట్ల రూపాయలు పైగా వెచ్చించింది. అంతర్జాతీయ మార్కెట్లు తలుపులు తట్టాలని విదేశాల్లోని డిమాండ్ ను తీర్చే పంటలు పండిస్తే మనకు లాభదాయకమని ప్రధానమంత్రి పేర్కొన్నారు. దేశీ అవసరాలను ప్రథమ ప్రాధాన్యత ఇవ్వకుండా లాభాల పేరుతో అంతర్జాతీయ మార్కెట్ ఎండమావులు వెంట రైతులు పరిగెడితే ఆహార భద్రత సమస్యలు తోపాటు ఆత్మహత్యలు పెరుగుతాయి. వ్యవసాయం మరియు అనుబంధ రంగాలు భారతదేశ ఆర్థిక వ్యవస్థకు వెన్నెముకగా ఉన్నాయి. ఇవి దేశ జనాభాలో 52 శాతం మందికి జీవనోపాధికి ప్రాథమిక వనరుగా పనిచేస్తున్నాయి. మరియు అధిక జిడిపికి దోహదం చేస్తున్నాయి. ఆహార భద్రతను అందించడంలో ఉపాధి కల్పించడంలో మరియు గ్రామీణ అభివృద్ధిని పెంపొందించడంలో ముఖ్యమైన పాత్ర పోషిస్తాయి. ముఖ్యంగా భారతదేశ వ్యవసాయ సమాజంలో ఎక్కువమంది ఉన్న చిన్న సేద్య రంగంలోమరియు సన్నకారు రైతులలో ఈ రంగం యొక్క వ్యూహాత్మక ప్రాముఖ్యతను గుర్తించి భారత ప్రభుత్వం వ్యవసాయ పద్ధతులను ఆధునికరించటం ఉత్పాదన మెరుగుపరచడం స్థిరత్వాన్ని నిర్ధారించటం మరియు రైతు ఆదాయాన్ని పెంచడం లక్ష్యంగా ప్రణాళికలు అమలు ఉండాలి. వ్యవసాయ రంగం లో క్షీణత వ్యవసాయానికి సంబంధించింది కాదు. ఇది పెద్ద సామాజిక, ఆర్థిక సంక్షోభాన్ని ప్రతిబింబిస్తుంది. ఒకప్పుడు గౌరవానికి, స్వావలంబన కు ప్రతీకగా నిలిచిన రైతు ఇప్పుడు మనగడ కోసం కష్టపడుతున్నాడు. భారతీయ వ్యవసాయాన్ని కార్పొరేట్ ఐజాక్ చేయడం వల్ల వ్యవసాయ సంక్షోభం తలెత్తింది. పెద్ద సంస్థలు వ్యవసాయ వనరులు తమ ఆధీనంలోకి తీసుకున్నాయి .చిన్న రైతులను శక్తి లేకుండా చేశాయి. ఇది అసమానతలకు దారి తీసింది. ఈ సంక్షోభం కేవలం ఆర్థికపరమైనది కాదు అది మానవజాతికి తీరని నష్టం. రైతు ఆత్మహత్యల సంక్షోభం కాదు అత్యంత దారుణంగా వ్యవస్థల విఫలమైతే ఎదురైన ఫలితం. సంక్షోభం నుంచి బయట పడి సేద్య రంగంలో నిజమైన ఆత్మ నిర్భరత సాధించాలంటే అధిక దిగుబడి నిచ్చే వంగడాలు ,ఆధునిక సేద్య పద్ధతులపై పరిశోధనలకు ప్రభుత్వాలు తగినంత ప్రోత్సాహం అందించాలి. చిన్న,సన్నకారు రైతులకు తక్కువ ధరకు యాంత్రీకరణ అందుబాటులో ఉంచాలి. ఆధునిక సాంకేతిక పరిజ్ఞానం అందించాలి. 100 జిల్లాలతోపాటు దేశం లో ఉన్న 806 జిల్లాల్లో వ్యవసాయ ఉత్పాదకత పెంపుదలకు ప్రణాళికలు అమలు చేయాలి.కేంద్ర ప్రభుత్వం ప్రకటిస్తున్న 22 రకాల వ్యవసాయ ఉత్పత్తుల కే కాకుండా అన్ని రకాల పంటలకు మద్దతు ధరలు నిర్ణయం చేయాలి. అది కూడా వాస్తవ సాగు ఖర్చులు మొత్తం పరిగణనలోకి తీసుకొని స్వామినాథన్ కమిషన్ నివేదిక చెప్పినట్లు సమగ్ర ఉత్పత్తి ఖర్చుకి అదనంగా 50% శాతం కలిపి మద్దతు ధరలకు చట్టబద్దత కల్పించినప్పుడు సాగు రంగం లో వికసిత్ భారత్ సాధ్యం.